

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/284/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223728
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1512223728.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, za ktorú koná konateľ doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, vo veciach vedených na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 39 C 166/2012 o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 550,-- €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 39 C 158/2012 o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 330,-- €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 39 C 169/2012 o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 385,-- €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 39 C 170/2012 o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 2.272,-- €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 39 C 172/2012 o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 275,-- €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 39 C 182/2012 o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 385,-- €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 39 C 183/2012 o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 275,-- €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 39 C 196/2012 o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 330,-- €, s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 31. januára 2014, č.k. 39 C 166/2012-152, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 31. januára 2014, č.k.
C 166/2012-152, p o t v r d z u j e .

39

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V. rozsudkom zo dňa 31.1.2014, č.k. 39 C 166/2012-152, zamietol návrh navrhovateľa (I.) o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 550,-- € vo veci vedenej pod sp.zn. 39 C 166/2012, (II.) o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 330,-- € vo veci vedenej pod sp.zn. 39 C 158/2012, (III.) o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 385,-- € vo veci vedenej pod sp.zn. 39 C 169/2012, (IV.) o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 2.272,-- € vo veci vedenej pod sp.zn. 39 C 170/2012, (V.) o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 275,-- € vo veci vedenej pod sp.zn. 39 C 172/2012, (VI.) o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 385,-- € vo veci vedenej pod sp.zn. 39 C 182/2012, (VII.) o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 275,-- € vo veci vedenej pod sp.zn. 39 C 183/2012, (VIII.) o náhradu škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 330,-- € vo veci vedenej pod sp.zn. 39 C 196/2012; (IX.) odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že návrhmi doručenými súdu prvého stupňa dňa 27.9.2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy odporcom v sumách v návrhu presne uvedených, spolu náhrady škody v sume 1.000,-- €, náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 4.802,-- €; návrhy zostali vedené pod sp.zn. 39 C 166/2012, 39 C 158/2012, 39 C 169/2012, 39 C 170/2012, 39 C 172/2012, 39 C 182/2012, 39 C 183/2012, 39 C 196/2012. Súd prvého stupňa dané veci spojil na spoločné konanie tak, že ďalej boli vedené pod sp.zn. 39 C 166/2012.

Navrhovateľ svoje nároky na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012, uplatnené samostatnými návrhmi voči štátu, Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, odôvodnil nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V. v exekučných veciach. V exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 1.2.2002 do 31.5.2010, je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhoch o udelenie poverenia v zákonom stanovenom čase. V exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 1.2.2002 do 31.5.2010 sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi, a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo notárska zápisnica. Navrhovateľ tvrdil, že v predmetných prípadoch neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia došlo až po veľmi dlhej dobe. Predmetný postup namieta navrhovateľ ako nesprávny v rozpore so zákonom. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, súd nevykonával žiadne úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody, nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetkovej ujme zodpovedá náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej. Náklady, resp. majetková škoda, v každej z uvedených vecí vyčíslenú v celkovej sume 125,-- € pozostáva zo sumy 70,-- € - správa pohľadávky (pracovné výkony zamestnancov pomocou informačného systému), 40,-- € - udržanie a správa informačného systému, 15,-- € - administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si navrhovateľ v každom jednotlivom prípade uplatňoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Taktiež došlo k vyvolaniu rizík ako k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenciu povinného. Nemajetkovú ujmu navrhovateľ uplatnil v sume 660,-- € za každý rok = 55,-- € mesačne, poznačený prietiahmi, ako potrebu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov štátu. Výšku nemajetkovej ujmy ako primeranú satisfakciu vyčíslil paušálne s poukazom na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach vedených pod č.k. III. ÚS 203/2006-25, č.k. III. ÚS 235/2004-3, sp.zn. III. ÚS 347/2005, č.k. III. ÚS 118/06-40, č.k. III. ÚS 110/2004-55, č.k. III. ÚS 125/2004-44, č.k. III. ÚS 229/2004-52, č.k. III. ÚS 21/2005-30, č.k. III. ÚS 190/2005-36, č.k. III. ÚS 301/2005-38, v ktorých veciach bolo ústavným súdom sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie za zbytočné prietahy v trvaní viac ako jeden rok v sume 15.000,-- Sk až 20.000,-- Sk. Súčasne navrhovateľ žiadal v každom návrhu vydať medzitýmný rozsudok v zmysle § 152 ods. 2 veta druhá in fine O.s.p. tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V., pretože tento nerozhodol v zákonom

stanovenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku, ktorá mu vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere povinným.

Nadväzne na podrobné vyjadrenie odporcu, na jeho námietky na nedostatok procesných podmienok v konaní, ktoré videl v zmätočných návrhoch, ako aj ich predčasnom podaní na konanie súdu a nedostatku právomoci všeobecného súdu rozhodovať vo veciach prieťahov súdu v exekučných konaniach, v neposlednom rade aj na odporcom vznesenú námietku premlčania, nadväzne na ustanovenie § 103, § 42 ods. 3, § 79 ods. 1, 2 O.s.p. súd prvého stupňa dôvodil nasledovne. Náležitosti návrhu na začatie konania, vzhľadom na skutočnosť, že právna úprava platná do 31.12.2012 nevyžadovala osobitné náležitosti, Občiansky súdny poriadok upravuje tak, že trvá len na tých, ktoré sú celkom nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodovať. Opisom rozhodujúcich skutočností navrhovateľ prezentuje skutkové okolnosti, od ktorých odvodzuje opodstatnenosť svojho návrhu. Povinnosť navrhovateľa uviesť rozhodujúce skutočnosti vyplýva aj z ustanovenia § 120 O.s.p., z ktorého je zrejma povinnosť preukázať tvrdenia účastníkov konania. Vymedzenie rozhodujúcich skutkových okolností priamo závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej v hmotnoprávných predpisoch, ktoré sú predmetom konania. Rozhodujúce skutočnosti musia byť opísané aspoň takým spôsobom, aby umožňovali posúdenie totožnosti veci. So zreteľom na ustanovenie § 101 O.s.p. splnenie povinnosti opísať rozhodujúce skutočnosti pravdivo nie je procesnými prostriedkami vynúiteľné a môže nájsť svoj odraz iba v rozhodnutí vo veci samej. Posudzovať súlad návrhu s hmotným právom ešte pred tým, ako bude požadovaný nárok vecne prejednaný, súdu neprislúcha. Riziko, že takto formulovanému návrhu nebude vyhovie, nesie v plnom rozsahu navrhovateľ, navyše ak je zastúpený právnym zástupcom, advokátom; rovnako nesplnenie si povinnosti pripojiť k návrhu listinné dôkazy v zmysle § 79 ods. 2 O.s.p. a ani po doručení poučenia v každej jednotlivéj veci spojenej na spoločné konanie „Poučenie pre účastníka súdneho konania o niektorých procesných právach a povinnostiach“ právnenému zástupcovi navrhovateľa 9.11.2012 až 14.11.2012. Zákonom č. 412/2012 Z.z. došlo k doplneniu § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. o nové odseky 3, 4 v nadväznosti na možnosť dotknutých osôb domáhať sa ochrany svojich práv v prípade prieťahov v konaní pred súdom alebo iným orgánom, s využitím inštitútu ústavnej sťažnosti podľa ustanovenia § 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať Ústavný súd Slovenskej republiky. Novela neobsahuje prechodné ustanovenie, a tak v súlade s právnou teóriou musí sa aplikovať hmotnoprávne ustanovenie platné v čase vzniku nároku, resp. v čase uplatnenia nároku na predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom (23.4.2012) a na súde (27.9.2012), t.j. znenie ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom v čase uplatnenia nároku navrhovateľom, t.j. do 31.12.2012.

Navrhovateľ žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručil odporcovi dňa 23.4.2012, odporca v 6-mesačnej lehote (do 23.10.2012) nárokom navrhovateľa nevyhovel, v podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 18.12.2012 považoval nároky navrhovateľa za nedôvodné. Tým bolo preukázané splnenie procesných podmienok na konanie podľa § 16 zákona č. 514/2003 Z.z. Skutočnosti uvádzané odporcom vo vyjadrení týkajúce sa nečinnosti navrhovateľa pri predbežnom prerokovaní jeho nárokov, nemá za následok, že k predbežnému prerokovaniu nedošlo a návrhy sú podávané predčasne. Posudzovanie konania navrhovateľa, resp. že na výzvy odporcu na doplnenie podaní nereagoval, by mohlo mať význam len v prípade úspechu navrhovateľa v súdnom konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania o predbežnom prerokovaní jeho nároku na náhradu škody. V súlade s ustanovením § 35 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa oznámil Okresnej prokuratúre Bratislava V. začaté súdne konania vo veciach zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom na základe hromadne podaných návrhov navrhovateľom dňa 27.9.2012. Nevyhovel žiadosti navrhovateľa veci rozhodnúť medzitimným rozsudkom podľa ustanovenia § 152 ods. 2 O.s.p. Takýto návrh považoval za nedôvodný, pre ktorý postup súdu nie je potrebné vydanie zvláštného rozhodnutia ani zdôvodnenie v rozhodnutí o veci samej. Čo sa týka navrhovateľom vznesenej námietky miestnej príslušnosti Okresného súdu Bratislava V. ako súdu, ktorý by mal byť vylúčený z konania a rozhodovania vo veci z dôvodu, že súd svojím nesprávnym úradným postupom/nezákonným rozhodnutím v exekučných konaniach mu spôsobil škodu, ktorú svojím návrhom uplatňuje voči štátu, súd prvého stupňa zdôraznil, že Krajský súd v Bratislave svojimi rozhodnutiami nevyhlásil sudcov Okresného súdu Bratislava V. z konania a rozhodovania vecí podaných navrhovateľom na súd, nakoľko nezistil dôvody na ich vylúčenie a delegovanie vecí inému súdu (nutná delegácia). Právoplatnými rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6 NcC 129/2012, 8 NcC 122/2012, 2 NcC 120/2012, 3 NcC

133/2012, 14 NcC 132/2012, 14 NcC 127/2012, 8 NcC 131/2012, 8 NcC 202/2012, ktorými neboli vylúčení sudcovia Okresného súdu Bratislava V., boli sudcovia, ktorým bola vec náhodným výberom pridelená, viazaní (sťažnosti navrhovateľa voči rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave boli odmietnuté Ústavným súdom Slovenskej republiky uzneseniami sp.zn. IV. ÚS 688/2013 zo dňa 12.12.2013, II. ÚS 460/2013 zo dňa 26.9.2013). Na návrh odporcu a z dôvodu hospodárnosti konania uznesením č.k. 39 C 166/2012-27 zo dňa 5.12.2012, v spojení s opravným uznesením právoplatným dňom 12.12.2012, č.k. 39 C 166/2012-47 zo dňa 7.3.2013, právoplatným dňom 19.4.2013, č.k. 39 C 166/2012-34 zo dňa 6.4.2013, právoplatným dňom 22.4.2013, spojil na spoločné konanie vecí, ktoré skutkovo spolu súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov, v súlade s ustanovením § 112 O.s.p. Navrhovateľ objektívne nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani návrhom na vykonanie exekúcie s dátumom doručenia súdu, ktorý odovzdal v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch ako nutnú prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie zvolenému súdnemu exekútorovi, zápisnicou spísanou exekútorom ako návrh na vykonanie exekúcie, ktoré listiny sú v dispozícii zvoleného súdneho exekútora. Prekážky vyplývajúce z uvedených skutočností sa navrhovateľ snažil odstrániť tým, že ako dôkaz označil príslušný spis exekučného súdu, ktorý podstatné listiny obsahuje s označením spisovej značky pridelenej súdnemu exekútorom, nakoľko exekučný súd neoznámil navrhovateľovi spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde. Navrhovateľ sa údajne ako poškodený dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody po doručení upovedomenia o začatí exekúcie (navrhovateľ nepredložil ani túto listinu do spisu). Navrhovateľ žiadne ďalšie dôkazy neoznačil.

Súd prvého stupňa pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania pri splnení zákonných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. Rozhodol tak po tom, ako mal z vykonaného dokazovania vo všetkých spojených veciach preukázaný nasledovný skutkový stav vecí.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 39 C 166/2012 (vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp.zn. EX 6127/10, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn.: 37 Er 3849/2010; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 284/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 125,-- €, čomu zodpovedajú náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,-- € ročne = 55,-- € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 37 Er 3849/2010 viac ako 318 dní = 550,-- € z dôvodu, že podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1110251, dlžníka/povinného: I. E., IČO: 37218468, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX/6127/2010. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 18.10.2010 (v omeškaní viac ako 10 mesiacov č.I. 2 - č.I. 3 druhá strana - viac ako 318 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 23.4.2012. Z exekučného spisu sp.zn. 37 Er 3849/2010 vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 6127/2010, požiadal listom doručeným súdu dňa 23.6.2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR 14679/2009 zo dňa 22.10.2009, právoplatný dňom 22.3.2010, vykonateľný dňa 25.3.2010, ktorým bol povinný zaviazaný zaplatiť sumu 645,-- € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 645,-- € od 25.4.2009 do zaplataenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 645,-- € od 9.7.2009 do zaplataenia; náhradu trov rozhodcovského konania v sume 183,73 €. Okresný súd Bratislava V. vydal poverenie dňa 18.10.2010 pod č. 5105 091430* súdnemu exekútorovi na vymoženie pohľadávky v sume 565,-- € spolu s príslušenstvom a trovami konania. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 23.6.2010 a súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu dňa 18.10.2010 (po 117 dňoch - 15 = omeškanie 102 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ v návrhu omeškanie viac ako 10 mesiacov (318 dní) po uplynutí 15-dňovej zákonnej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora. Exekučné konanie začalo dňom doručenia návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 15.12.2009 do 31.5.2010. Premlčacia doba začala plynúť dňom 18.10.2010 a uplynula by dňa 18.4.2014 (18.10.2013 + 6 mesiacov); návrh na súd navrhovateľ podal včas. K vydaniu poverenia súdom došlo po uplynutí lehote uvedenej v § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. v omeškaní 102 dní po zákonnej lehote na vydanie poverenia, čo je možné hodnotiť ako nesprávny úradný postup súdu. Navrhovateľ však nepreukázal v predmetnej veci vznik a ani výšku škody. Neuniesol dôkazné bremeno. Náklady prevádzkovania informačného systému

za každú jednotlivú vec sú v rozpore s jeho tvrdením týkajúcim sa skutočnosti, že listinné dôkazy uvádzané v návrhu nemá k dispozícii (napr. paušálne 15,-- € administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde). Navrhovateľ nepreukázal, či došlo k ohrozeniu vymožitelnosti pohľadávky od povinného (napr. zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolventnosť povinného v čase rozhodovania súdu). Nepreukázal listinami/skutočnosťami uplatňovanú skutočnú škodu. Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a prípadným vznikom škody či nemajetkovej ujmy.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 39 C 158/2012 (vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp.zn. EX 11628/2008, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 36 Er 17/2009; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 321/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 125,-- €, čomu zodpovedajú náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,-- € ročne = 55,-- € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 36 Er 17/2009 viac ako 193 dní = 330 € z dôvodu, že podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 19400125, dlžníka/povinného: C. L., narodená dňa X.X.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 11628/2008. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 14.1.2009 (v omeškaní viac ako 6 mesiacov; 193 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 23.4.2012. Z exekučného spisu sp.zn. 36 Er 17/2009 vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 11628/2008, požiadal listom doručeným súdu dňa 8.1.2009 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR 08647/08 zo dňa 17.9.2008, právoplatný dňom 20.10.2008, vykonateľný dňa 23.10.2008, ktorým bol povinný zaviazaný zaplatiť sumu 19.920,-- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 19.680,-- Sk od 27.5.2008 do zaplataenia, a náhradu trov rozhodcovského konania v sume 5.508,-- Sk. Okresný súd Bratislava V. vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 14.1.2009 pod č. 5105 068081* súdnemu exekútorovi na vymoženie pohľadávky v sume 661,22 € spolu s príslušenstvom a trovami konania. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 8.1.2009 a súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu rozsudku rozhodcovského súdu dňa 14.1.2009 (6 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ v omeškaní viac ako 6 mesiacov - 193 dní. K vydaniu poverenia súdom došlo v zákonnej lehote v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom dňa 11.12.2008. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 1.12.2008 do 31.12.2008. Premlčacia doba začala plynúť dňom 14.1.2009 a uplynula dňa 14.1.2012. Odporcom vznesená námietka premlčania s ohľadom na podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku dňa 23.4.2012 a na podanie návrhu na súd dňa 27.9.2012, je preto dôvodne podaná. Súd prvého stupňa nezistil nesprávnosť úradného postupu pri rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a uplatňované nároky aj v prípade ich opodstatnenosti by boli premlčané.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 39 C 169/2012 (vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp.zn. EX 6167/2011, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 36 Er 2947/2011; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 322/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 125,-- €, čomu zodpovedajú náklady na správu pohľadávky, nemajetkovej ujmy vypočítanej z paušálnej sumy 660,-- € ročne = 55,-- € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 36 Er 2947/2011 viac ako 7 mesiacov, resp. 228 dní = 385,-- € z dôvodu, že podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 103000084 dlžníka/povinného: K. P., narodená dňa XX.X.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 6167/2011. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 3.8.2011 (v omeškaní viac ako 7 mesiacov č.l. 2, č.l. 3 druhá strana 228 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 23.4.2012. Z exekučného spisu sp.zn. 36 Er 2947/2011 vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 11628/2008, požiadal listom doručeným súdu dňa 3.6.2011 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn.

SR 14094/2010 zo dňa 17.2.2011, právoplatný dňom 28.3.2011, vykonateľný dňa 31.3.2011, ktorým zaviazal povinného zaplatiť sumu 775,27 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 775,27 € od 4.10.2010 do zaplattenia a zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 775,27 € od 8.11.2010 do zaplattenia a náhradou trov rozhodcovského konania v sume 255,56 €. Okresný súd Bratislava V. vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 3.8.2011 pod č. 5105 104468* súdnemu exekútorovi na vymoženie pohľadávky v sume 775,27 € spolu s príslušenstvom a trovami konania. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 3.6.2011, súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu dňa 3.8.2011 (omeškanie 46 dní = 61-15 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ v omeškaní viac ako 7 mesiacov (228 dní). Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom; dňa 14.4.2011. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 1.7.2010 do 31.5.2011. Premlčacia doba začala plynúť dňom 3.8.2011 a uplynula by dňa 3.2.2015 (3.8.2014 + 6 mesiacov). Návrh na súd bol podaný včas, a tak odporcom vznesená námietka premlčanie nie je dôvodná. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal vznik a ani výšku škody. Náklady prevádzkovania informačného systému za každú jednotlivú vec sú v rozpore s jeho tvrdením týkajúcim sa skutočnosti, že listinné dôkazy uvádzané v návrhu nemá k dispozícii. Navrhovateľ nepreukázal, či došlo k ohrozeniu vymožitelnosti pohľadávky od povinného (napr. zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolventnosť povinného v čase rozhodovania súdu). Nepreukázal listinami/skutočnosťami uplatňovanú skutočnú škodu. Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a prípadným vznikom škody či nemajetkovej ujmy. V predmetnej veci nepreukázal existenciu podmienok zodpovednosti štátu za škodu.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 39 C 170/2012 (vec súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Nagyho sp.zn. EX 649/2006, JUDr. Rudolfa Krutého sp.zn. EX 68/2008, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 37 Er 2708/2006; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 323/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 125,-- €, čomu zodpovedajú náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,-- € ročne = 55,-- € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu viac ako 41 mesiacov - 1.232 dní = 2.272,-- € z dôvodu, že podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 4470022, dlžníka/povinného: G. P., narodený dňa XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 68/2008 (čo je nesprávny údaj navrhovateľa). Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 22.3.2006 (v omeškaní viac ako 41 mesiacov č.l. 2 - č.l. 3 druhá strana - viac ako 1.232 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ údajne podal Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 23.4.2010. Z exekučného spisu sp.zn. 37 Er 2708/2006 vyplýva, že súdny exekútor Ing. Bc. Karol Nagy, EX 649/2006, požiadal listom doručeným súdu dňa 15.3.2006 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu notárskej zápisnice N 4428/2005, NZ 42036/2005, NCRLs 41473/2005 zo dňa 11.9.2005, spísanej notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom so sídlom v Partizánskom, ako Vyhlásenie účastníka zastúpeného advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, konajúcim na základe plnej moci, ktorá je v zmluve o úvere a tvorí prílohu notárskej zápisnice, o uznaní právneho záväzku a súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z., ktorou povinný dlžník uznal dlh v celkovej sume 29.433,-- Sk, t.j. 976,99 € (z toho úver 14.000,-- Sk a poplatok v sume 11.200,-- Sk, t.j. 25.200,-- Sk) vrátane úroku z omeškania vyčísleného vo výške 0,25 % denne a zaviazal sa ho splatiť do 12.10.2005. Okresný súd Bratislava V. vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 22.3.2006 pod č. 5105 014216* súdnemu exekútorovi Ing. Bc. Karolovi Nagymu na vymoženie pohľadávky v sume 5.200,-- Sk spolu s príslušenstvom a trovami konania. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 15.3.2006, súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu dňa 22.3.2006 (7 dní) doručenom súdnemu exekútorovi dňa 29.3.2006 (14 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ v omeškaní viac ako 41 mesiacov, resp. 1.232 dní. Exekučné konanie začalo dňom doručenia návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 1.2.2006. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 1.9.2005 do 30.11.2006. Navrhovateľ nepreukázal podanie žiadosti na predbežné prerokovanie jeho nároku v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Odporca skutočnosť, že mu zo strany navrhovateľa bola doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, nerozporoval. Navrhovateľ opravil podaný návrh v časti dátumu narodenia povinného, ale údaj, že konanie bolo vedené pri podaní návrhu na vymoženie pohľadávky súdnym exekútorom: Ing. Bc. Karol Nagy, sp.zn. EX 649/2006, neuviedol. Údaj, že konanie na vymoženie pohľadávky proti povinnému zo zmluvy č. 4470022 uzavretej dňa 25.2.2005

bolo vedené u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp.zn. EX 68/2008, je v časti dátumu v zjavnom rozpore s údajom, že poverenie bolo vydané už dňa 22.3.2006. V predmetnom exekučnom konaní súd nezistil nesprávny úradný postup vzhľadom na skutočnosť, že poverenie bolo vydané v zákonnej lehote od podania žiadosti v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnej veci by aj námietka premlčania vznesená odporcom bola dôvodne podaná; poverenie bolo vydané súdnemu exekútorovi dňa 22.3.2006, trojročná premlčacia doba podľa zákona č. 514/2003 Z.z. uplynula dňom 22.3.2009.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod p.zn. 39 C 172/2012 (vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp.zn. EX 2900/09, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 36 Er 1727/2009; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 324/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 125,-- €, čomu zodpovedajú náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,-- € ročne = 55,-- € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu viac ako 161 dní = 275,-- € z dôvodu, že podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1400003, dlžníka/povinného: C. Š., narodená dňa X.X.XXXX. Súdny exekútor požiadal súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 8.6.2009 (v omeškaní viac ako 5 mesiacov č.l. 2 - č.l. 3 druhá strana - viac ako 161 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 23.4.2012. Z exekučného spisu sp.zn. 36 Er 1727/2009 vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 2900/2009, požiadal listom doručeným súdu dňa 3.6.2009 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Bratislava V. sp.zn. 22 Cb 93/2005 zo dňa 9.2.2007, zmenenom rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.11.2007, sp.zn. 6 Cob 22/2007, právoplatný dňom 7.2.2008, vykonateľný dňa 10.2.2008, ktorým bol povinný zaplatiť príslušenstvo pohľadávky, úroky z omeškania v sume 1.057,16 € (31.848,-- Sk); náhradu trov konania. Okresný súd Bratislava V. vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 8.6.2009 pod č. 5105 071460*, doručenom súdnemu exekútorovi dňa 17.6.2009. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 3.6.2009, súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu dňa 8.6.2009 (5 dní), doručenom súdnemu exekútorovi dňa 17.6.2009 (14 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ v omeškaní viac ako 5 mesiacov (161 dní). Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom; dňa 25.5.2009. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 1.4.2009 do 31.5.2009. Súd v predmetnom exekučnom konaní nezistil nesprávny úradný postup vzhľadom na skutočnosť, že poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané v zákonnej lehote 15 dní od podania žiadosti v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Odporcom vznesená námietka premlčania nebola dôvodná. Premlčacia doba začala plynúť dňom 17.6.2009 a uplynula by dňa 17.12.2012 (17.6.2012 + 6 mesiacov). Návrh s poukazom na dátum podania žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.4.2012 bol podaný včas.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod p.zn. 39 C 182/2012 (vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp.zn. EX 11891/2011, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 36 Er 4962/2011; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 325/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 125,-- €, čomu zodpovedajú náklady na správu pohľadávky; ako aj nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,-- € ročne = 55,-- € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu viac ako 7 mesiacov - 229 dní = 385,-- € z dôvodu, že podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 102300325, dlžníka/povinného: W. O., narodený dňa XX.X.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 11891/2011. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 26.10.2011 (v omeškaní viac ako 7 mesiacov č.l. 2 - č.l. 3 druhá strana - viac ako 229 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 23.4.2012. Z exekučného spisu sp.zn. 36 Er 4962/2011 vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 11891/2011, požiadal listom doručeným súdu dňa 25.8.2011 o udelenie poverenia na vymoženie pohľadávky na základe exekučného titulu rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR 02182/11 zo dňa 13.4.2011, právoplatný dňom 23.5.2011, vykonateľný dňa 26.5.2011, ktorým zaviazal povinného zaplatiť sumu 2.401,02 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 2.401,02 € od 28.10.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 2.401,02 € od 8.12.2010 do zaplataenia a náhradou trov rozhodcovského konania v sume 533,07 €.

Okresný súd Bratislava V. vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 26.10.2011 pod č. 5105 108317*. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 25.8.2011, súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu dňa 26.10.2011 (omeškanie 47 dní = 62 dní - 15 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ v omeškaní viac ako 7 mesiacov (229 dní). Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom; dňa 6.7.2011. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 1.6.2011 do 31.12.2011. Odporcom vznesená námietka premlčania nebola dôvodná; návrh bol podaný včas. Premlčacia doba začala plynúť dňom 3.8.2011 a uplynula by dňa 3.2.2015 (3.8.2014 + 6 mesiacov). Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Nepreukázal vznik a ani výšku škody. Nepreukázal, či došlo k ohrozeniu vymožitelnosti pohľadávky od povinného (napr. zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolventnosť povinného v čase rozhodovania súdu). Nepreukázal listinami/skutočnosťami uplatňovanú skutočnú škodu. Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a prípadným vznikom škody či nemajetkovej ujmy.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 39 C 183/2012 (vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp.zn. EX 6639/2011, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 37 Er 3019/2011; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 326/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 125,-- €, čomu zodpovedajú náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,-- € ročne = 55,-- € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť viac ako 5 mesiacov - 171 dní = 275,-- € z dôvodu, že podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 103600044, dlžníka/povinného: S. G., narodená dňa XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 6639/2011. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 1.8.2011 (v omeškaní viac ako 5 mesiacov č.l. 2 - č.l. 3 druhá strana - viac ako 171 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 23.4.2012. Z exekučného spisu sp.zn. 37 Er 3019/2011 vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 6639/2011, požiadal listom doručeným súdu dňa 8.6.2011 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR 14366/2010 zo dňa 28.1.2011, právoplatný dňom 28.2.2011, vykonateľný dňa 3.3.2011, ktorým zaviazal povinného zaplatiť sumu 1.008,87 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.008,87 € od 2.7.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 1.008,87 € od 24.9.2010 do zaplatenia a náhradou trov rozhodcovského konania v sume 305,01 €. Okresný súd Bratislava V. vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 1.8.2011 pod č. 5105 104106*. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 8.6.2011 a súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu dňa 1.8.2011 (omeškanie 39 dní = 54 - 15 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ omeškanie viac ako 5 mesiacov (171 dní). Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom dňa 27.4.2011. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom od 1.7.2010 do 31.5.2011. Poverenie bolo vydané s omeškaním 39 dní po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty. Odporcom vznesená námietka premlčania nie je dôvodná. Premlčacia doba začala plynúť dňom 1.8.2011 a uplynula by dňa 1.2.2015 (1.8.2014 + 6 mesiacov). Návrh bol podaný včas. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal vznik a ani výšku škody, či došlo k ohrozeniu vymožitelnosti pohľadávky od povinného (napr. zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolventnosť povinného v čase rozhodovania súdu). Nepreukázal listinami/skutočnosťami uplatňovanú skutočnú škodu. Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a prípadným vznikom škody či nemajetkovej ujmy.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod p.zn. 39 C 196/2012 (vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp.zn. EX 10996/2008, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp. zn. 37 Er 26/2009; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 327/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 125,-- €, čomu zodpovedajú náklady na správu pohľadávky; nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660,-- € ročne = 55,-- € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu viac ako 186 dní = 330,-- € z dôvodu, že podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1960014, dlžníka/povinného: V. T., narodený dňa XX.X.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 10996/2008. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 13.1.2009 (v omeškaní viac ako

6 mesiacov č.l. 2 - č.l. 3 druhá strana viac ako 186 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Z exekučného spisu sp.zn. 37 Er 26/2009 vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 10996/2008, požiadal listom doručeným súdu dňa 9.1.2009 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR 08963/2008 zo dňa 11.9.2008, právoplatný dňom 29.9.2008, vykonateľný dňa 2.10.2008, ktorým zaviazal povinného na zaplatenie sumy 23.000,-- Sk spolu s 0,25 % úrokom z omeškania denne zo sumy 22.760,-- Sk od 14.4.2008 do zaplatenia a náhradou trov rozhodcovského konania v sume 6.592,-- Sk. Okresný súd Bratislava V. vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 13.1.2009 pod č. 5105 068022*. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 9.1.2009 a súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu a skúmaní podmienok podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 57 Exekučného poriadku dňa 13.1.2009. Exekučné konanie začalo dňom prijatia návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom 6.12.2008. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení účinnom od 1.12.2008 do 31.12.2008. Odporca úspešne vzniesol námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 13.1.2009, doručené súdnemu exekútorovi dňa 19.1.2009, premlčacia doba začala plynúť dňom 19.1.2009 a uplynula dňa 19.1.2012. Návrh na predbežné prerokovanie návrhu pod č. 3653 podaný Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 23.4.2012 bol podaný po márnom uplynutí premlčacej doby. Súd prvého stupňa prihlíadal na odporcom vznesenú námietku premlčania a návrh ako premlčaný bez ďalšieho zamietol.

Navrhovateľ vo všetkých uvedených veciach (vedených na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 39 C 166/2012, 39 C 158/2012, 39 C 169/2012, 39 C 170/2012, 39 C 172/2012, 39 C 182/2012, 39 C 183/2012, 39 C 196/2012) uplatňoval voči štátu, zastúpenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť navrhovateľovi spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V. v exekučných konaniach, na tom skutkovom základe, že o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, t.j. 15 dní od doručenia žiadosti (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku).

Žiadny právny predpis Slovenskej republiky nezakladá možnosť odškodnenia, ktoré by nezávisle na majetkovom stave poškodeného a bez ohľadu na majetkovú ujmu stanovil určitú satisfakciu, ak bolo preukázané porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nesprávnym úradným postupom je porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Nesprávnym úradným postupom možno vykladať ako porušenie pravidiel stanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti, a to i pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci činnosti rozhodovacej, avšak neodrážajú sa bezprostredne v obsahu vydaného rozhodnutia. Z tohto hľadiska za nesprávny úradný postup, vedúci k zodpovednosti štátu, je nutné považovať aj nevydanie, resp. oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané v stanovenej lehote (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania, za predpokladu, že poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s uvedeným postupom, teda ak je nesprávny postup orgánu štátu so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku. Premlčacia doba je trojročná, začína plynúť od momentu rozhodnutia, vydania poverenia, o čom sa navrhovateľ (súdny exekútor) v niektorých prípadoch dozvedel pred viac ako tromi rokmi. Každý z účastníkov konania nesie dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach. Navrhovateľ musí hodnoverne preukázať tvrdenia uvedené v návrhu, inak mu nie je možné uplatnený nárok priznať (aj keď je druhý účastník v konaní nečinný). Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva. Navrhovateľ v prejednávanej veci neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal existenciu podmienok pre úspešné uplatnenie svojich nárokov na náhradu škody, ktorá mu podľa tvrdenia v návrhu vznikla nesprávnym úradným postupom; či už existenciu nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom. V prejednávanej veci súd nezistil ani skutočnosti všeobecne

tvrdené, že navrhovateľ, resp. navrhovateľom zvolený súdny exekútor, podával urgencie, sťažnosti na prieťahy v konaní, konkrétne výdaje spojené s urovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde, ktoré znamenali zvýšené náklady navrhovateľa, resp. vznik škody. Urgencie sa v exekučných spisoch nenachádzali a súd ani nezistil podanie sťažností v predmetných veciach lustráciou v správnom registri Okresného súdu Bratislava V.

Nadväzne na všetko vyššie uvedené súd prvého stupňa návrhy na začatie konania zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena (vo veciach vedených pod sp.zn. 39 C 166/2012, 39 C 169/2012, 39 C 183/2012), ako nedôvodné (39 C 158/2012, 39 C 170/2012, 39 C 172/2012, 39 C 182/2012), v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania (39 C 170/2012, 39 C 196/2012). Rozsudok odôvodnil ustanovením § 9, § 17 ods. 1, 2, 3, 18, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012, zákonom č. 355/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, hoci rozhodoval podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., keďže, napriek ich uplatneniu, mu žiadne trovy konania nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie navrhovateľ dôvodiac ustanovením § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/, f/ O.s.p. (súd prvého stupňa odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom; rozhodoval vylúčený sudca; súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Z ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že možnosť súdu konať v neprítomnosti účastníka je obmedzená splnením formálnej podmienky spočívajúcej v podaní žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd prvého stupňa preto nemohol postupovať podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Z neúčasti sa ospravedlnil, pričom trval na osobnej účasti právneho zástupcu a žiadal o odročenie pojednávania. Ak napriek tomu súd konal a rozhodol v neprítomnosti jeho a jeho právneho zástupcu, odňal mu možnosť konať pred súdom. V návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach, v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovania práva na nestranný súd. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.10.2012, sp.zn. 11 NcC 46/2012, na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 345/2009, I. ÚS 27/1998, III. ÚS 16/2000. Podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení rozsudku, k dôkazom, ktoré vykonal. Za tohto stavu došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva na súdnu ochranu, k odňatiu možnosti konať pred súdom. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému je prípustné odvolanie; a tak v čase podania odvolania o zamietnutí návrhu nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôsledok správania súdu, kedy predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, zakladajú porušenie jeho práva na súdnu ochranu; meritórne rozhodnutie je prinajmenšom predčasné. Súd prvého stupňa pochybil, keď uvádzal, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Na splnenie zákonnej lehoty, resp. na konanie bez zbytočných prieťahov a na konanie bez neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je dôležité skúmať nielen samotný moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému

súdnemu exekútorovi. Vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Vo veci bolo potrebné vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom - listinami založenými v exekučnom spise; za stavu, kedy sa odporca vôbec nevyjadril k podanému návrhu, mal mu súd umožniť uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, právnym, otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Ak súd zistil, že existuje okolnosť brániaca vydať pre navrhovateľa pozitívne rozhodnutie, musí vo všeobecnosti o tom informovať účastníkov konania v spore a umožniť im, aby sa k tomu vyjadrili. Majú právo vyjadriť sa aj k dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane alebo žiadnej z nich. Táto zásada nie je obmedzená ani druhom súdneho procesu. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Súd sa zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného). Úplne však ignoroval všetky tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje. V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je prejavom svojvôle súdu, je arbitrárne. Skutkový dej a skutkový základ v tomto konaní je jedinečný, odôvodnil svoje negatívne rozhodnutie úplne rovnakými dôvodmi opísanými tými istými vetami ako v iných svojich rozhodnutiach, v ktorých vystupujú tí istí účastníci, v ktorých bol rozdielny skutkový dej, a teda skutkový základ. Nesúhlasí s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný). V prípade, ak by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote, náklady na správu by prešli na súdneho exekútora a boli by časom transformované do podoby trov exekúcie. Dlžník nemôže byť zaťažovaný plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli z iného právneho titulu. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu, za ktorý dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Vyčíslenie škody vychádzalo z jeho účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné, obchodné zmluvy. Výšku škody chcel preukázať znaleckým posudkom, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Sám súd pritom zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Rozhodnutie súdu považuje za vnútorne rozporné. V súvislosti s majetkovou ujmou analyzuje okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydáva za odôvodnenie svojho rozhodnutia. Odvolaciemu súdu navrhol preto rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 1.10.2013, ďalej len O.s.p.; § 355 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem, súd prvého stupňa nerozhodol podľa ustanovenia § 115a bez nariadenia pojednávania a nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 30. apríla 2014 (§ 211 ods. 2 O.s.p., § 156 ods. 3 O.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci, zástupcovia, upovedomení zákonným spôsobom.

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, pretože je vo výroku vecne správny a keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku, ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Pre správnosť dôvodov napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie správnym smerom, z neho vyvodil správne skutkové závery, vec rozhodol správne aj po právnej stránke. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z

ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. V ňom dal súd prvého stupňa jasnú a presvedčivú odpoveď na podstatnú otázku, prečo návrhu navrhovateľa na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v jednotlivých veciach nevyhovel. Dôkazy hodnotil v súlade s ustanovením § 132 O.s.p. jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo.

Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008). Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

Je nepochybné, že navrhovateľ sa svojím návrhom domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Štát (Slovenská republika) zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci orgánmi verejnej moci (okrem orgánov územnej samosprávy pri výkone samosprávy) a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom (§ 2, § 3 ods. 1 citovaného zákona). Podľa citovaného zákonného ustanovenia teda štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh orgánov verejnej moci uvedených v ustanovení § 2 citovaného zákona o.i. aj nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia, nezákonným rozhodnutím (nezákonne vydaným). Tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť (§ 3 ods. 2 citovaného zákona). Je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu (bez ohľadu na zavinenie); štát však zodpovedá len vtedy, ak sú súčasne splnené aj ďalšie podmienky zodpovednosti, a to existencia škody, nemajetkovej ujmy, nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, nezákonné rozhodnutie, príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, nezákonným rozhodnutím. Ak nie je splnená čo i len jedna z týchto podmienok, štát zodpovednosť nenesie. Je nespornou skutočnosťou, že povinnosti možno ukladať len na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd (čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky), rovnako podľa čl. 2 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd každý je oprávnený konať čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Ako nepochybné vyplýva z obsahu spisu, súd prvého stupňa spojil na spoločné konanie veci u neho vedené pod sp.zn. 39 C 166/2012, 39 C 158/2012, 39 C 169/2012, 39 C 170/2012, 39 C 172/2012, 39 C 182/2012, 39 C 183/2012, 39 C 196/2012, tak, že ďalej boli vedené pod sp.zn. 39 C 166/2012. Návrh navrhovateľa na prerušenie daných konaní podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do skončenia konania Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho ústavných sťažnostiach rozhodol súd prvého stupňa uznesením zo dňa 13.11.2013, č.k. 39 C 166/2012-111, tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 20.12.2013, sp.zn. 2 Co 557/2013, 2 Co 573/2013, 2 Co 574/2013, 2 Co 575/2013, 2 Co 576/2013, 2 Co 578/2013, 2 Co 579/2013, uznesenie Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 13.11.2013, č.k. 39 C 166/2012-111, potvrdil; uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 22.1.2014, odporcovi dňa 20.1.2014. Znamená to, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznesenie, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania, bolo už právoplatné. Odvolanie navrhovateľa v tom,

že súd prvého stupňa rozhodoval rozsudkom skôr, ako uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nadobudlo právoplatnosť, nevychádza zo skutočností vyplývajúcich zo spisu. Rovnako nie je daný odvolací dôvod spočívajúci v tom, že rozhodoval vylúčený sudca. Nadriadený súd vo všetkých spojených veciach ešte v roku 2012 rozhodol tak, že zákonného sudcu (JUDr. Danielu Bergerovú) z konania a rozhodovania vecí nevylúčil. Neobstojí ani ďalší odvolací dôvod spočívajúci v tom, že súd prvého stupňa mu odňal možnosť konať pred súdom, keď konal a rozhodol v jeho neprítomnosti a z tohto dôvodu sa nemohol vyjadriť k predloženým a vykonaným dôkazom, nemohol predložiť znalecký posudok na ustálenie výšky škody. Pojednávanie dňa 28.8.2013, 13.11.2013 bolo odročené na neurčito. Predvolanie na pojednávanie dňa 31.1.2014 bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa s dostatočným časovým predstihom dňa 22.1.2014 (§ 115 ods. 1, 2 O.s.p.). Daného pojednávania sa nezúčastnil navrhovateľ, ani jeho právny zástupca, svoju neprítomnosť vôbec neospravedlnili, nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Súd prvého stupňa za tohto skutkového stavu správne postupoval, keď konal a rozhodol v ich neprítomnosti (§ 101 ods. 2 O.s.p.); vychádzal z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. Súd dal navrhovateľovi dostatočný časový priestor predložiť, navrhnuť dôkazy, oboznámiť sa s dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, na pojednávanie oboch účastníkov, zástupcov, riadne a včas predvolať; sám navrhovateľ z vlastného rozhodnutia tento priestor nevyužil. Svoju vlastnú pasivitu nemôže dávať na vrub súdu a v konečnom dôsledku využiť vo svoj prospech. Navrhovateľ nepreukázal, že pred začatím pojednávania sa ospravedlnil a súčasne požiadal z dôležitého dôvodu (presne označeného) o odročenie pojednávania. Znamená to, že súd prvého stupňa poskytol účastníkom, ich zástupcom, reálnu možnosť chrániť svoje práva a oprávnené záujmy. Ak túto možnosť nevyužili, osobitne odvolateľ, bez uvedenia dôvodov (ospravedlniteľných), takéto chovanie už zákonodarca nedovoľuje v odvolacom konaní zohľadniť v ich prospech. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľ pred začatím pojednávania súdu nepredložil ním spomínaný znalecký posudok, nestalo sa tak ani v odvolacom konaní. Napokon v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 O.s.p. súd napriek povinnosti účastníkov označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. V odvolaní navrhovateľ uvádzal len všeobecné dôvody ohľadne spôsobených prieťahov v jednotlivých exekučných konaniach, neuvádzal konkrétne skutočnosti, ktorými by spochybňoval vecnú a právnu správnosť rozsudku súdu prvého stupňa v otázke dôvodnosti škody, nemajetkovej ujmy, premlčania. Namietané skutkové tvrdenie v jednotlivých veciach, v ktorých vystupujú tí istí účastníci, na rovnakom skutkovom a právnom základe, je dané práve tým, že sám navrhovateľ uvádza skutkový dej, základ, odôvodnenie odvolania rovnaké; rovnaké návrhy, odvolania, vyjadrenia. Zhodne so záverom súdu prvého stupňa aj odvolací súd dôvodí, že navrhovateľ nesplnil svoju povinnosť tvrdenia, neuniesol dôkazné bremeno v otázke vzniku a výšky škody, či došlo k ohrozeniu vymožitelnosti pohľadávky od povinného (napr. zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolventnosť povinného v čase rozhodovania súdu). Nepreukázal listinami/skutočnosťami uplatňovanú skutočnú škodu. Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a prípadným vznikom škody či nemajetkovej ujmy (v konaniach vedených pod sp.zn. 39 C 166/2012, 39 C 169/2012, 39 C 183/2012); v konaniach vedených pod sp.zn. 39 C 158/2012, 39 C 170/2012, 39 C 172/2012, 39 C 182/2012, nebol preukázaný nesprávny úradný postup súdu v exekučných veciach; vo veciach vedených pod sp.zn. 39 C 170/2012, 39 C 196/2012 odporca úspešne vzniesol námietku premlčania nárokov navrhovateľa.

Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p., § 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopĺňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

V súlade so zákonom č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro na území Slovenskej republiky s účinnosťou od 1.1.2009 peňažné údaje v slovenskej mene sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné údaje v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro (§ 9 ods. 2 citovaného zákona).

Odporcovi úspešnému aj v odvolacom konaní odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže ich náhradu nežiadal (§ 224 ods. 1, § 142 ods. I, § 151 ods. I O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.